

XXVII.

Betænkning

over

Udkast til Lov, hvorved Udskykning af det private Jordegods paa Færøerne søges indskrænket.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg).

Dette Lovudkast afviser kun meget lidt fra det af Færøernes Lagthing eenstemmigt vedtagne Udkast. Det ligger i Sagens Natur, at den lovgivende Magt med Hensyn til saafjerne Landsdeles eiendommelige Forhold maa være yderst varsom med at foretage Ændringer i Forslag, der ere udgaaede fra den locale Bestyrelse og eenstemmigt vedtagne af Folke-repræsentationen, og Udvalget maa derfor anerkende, at næsten alle de af Ministeriet foretagne Ændringer kun ere Redaktionsforandringer, sigtende til at fjerne eller forebygge Tvivl. Disse Ændringer findes alle omhandlede og motiverede i Anmærkningerne til Lovudkastet, og Udvalget skjønner ikke rettere, end at de med en enkelt Udtagelse ere virkelige Forbedringer. Navnlig gjælder dette om de i § 2 og § 5 tilføiede Bestemmelser, af hvilke den første aabner den nødvendige Ud-gang til igjen at faae det paalagte Baand løst, men under Betingelser, som synes vel stikfede til at forebygge Misbrug, den sidste gjør det muligt at udskykke en sammenlagt Eiendom, dog kun i Dele, som efter de stedlige Forhold maae henregnes til Eiendomme af Middelsørrelse.

Derimod forekommer det Udvalget, at den i § 18 foretagne Tilføielse af Ordene „at afhænde Indengaardsjord fra Udengaardsjord eller overhovedet“, hvilke Ord hverken findes i Amtmandens oprindelige eller i det af Lag-

thinget vedtagne Udkast, ikke just er en Forbedring. Tilføielsen er af Regjeringen gjort i Overensstemmelse med en Ættring i det af Lagthinget nedsatte Udvalgs Betænkning; men det nævnte Udvalg har ikke optaget denne Bestemmelse i sit Ændringsforslag, og den vides ikke at være forhandlet i Lagthinget; den kan foregribe Udviklingen af de bestaaende Forhold; den kan navnlig gjøre det overmaade vanskeligt for Kjøbmænd at erhverve sig passende Plads til at nedsaette sig paa, hvilket Regjeringen selv (i Motiverne til Lovudkastet om Udskiftning af Fælleshaugerne) har anerkjendt for ønskeligt, og den vil gjøre det næsten umuligt, at Erver kunne erhverves til Eiendom, hvilket Regjeringen i sin Tid har erkjendt for ønskeligt (Indenrigsministerens Skrivelse til Amtmanden af 20de Mai 1851). Udvalget har derfor anseet det for rigtigt, at ovennævnte Bestemmelse udgaaer af denne Lov.

Ændringsforslagene 1 og 8 tilføjte at lette Eiendommens Arrondering ved Magelæg; Ændringsforslagene 2 og 7 ere en ligefrem Følge af de Forandringer (i §§ 1—5), Regjeringen har foretaget i det af Lagthinget vedtagne Udkast; noget Lignende gjælder om Ændringsforslaget 10. Disse Ændringsforslag, der ere tiltraadte af Justitsministeren, ville formeentlig selv forsvare sig; ligesaa de ubetydelige Redaktionsforandringer 3—6, der efter Aftale med